

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Szulewicz – spr.

Sędzia SO Andrzej Krasnodębski

Ławnicy Ewa Żarnecka

Paweł Witkowski

Bartosz Kozłowski

Protokolant Katarzyna Kiczek, Kamila Hoppe

przy udziale Prokuratora Tomasza Pyzary po rozpoznaniu dnia 10 lipca 2020 r. sprawy

M. B. urodz. (...) w W. syna K. i B. z d. C.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 17 grudnia 2019 roku w mieszkaniu bloku przy ul. (...) w W., działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia W. M. (1), usiłował dokonać zabójstwa w/wym. w ten sposób, że w trakcie usiłowania dokonania rozboju na w/wym. pokrzywdzonej, podczas którego posługiwał się nożem, zadał W. M. (1) co najmniej cztery ciosy nożem w okolice szyi i ramienia, powodując obrażenia ciała w postaci rany klutej szyi po stronie lewej, rany ciętej powłok szyi po stronie lewej z odmą i krwiakiem w tkankach szyi i śródpiersia, krwiakiem w zachyłku gruszkowatym gardła, rany klutej ramienia prawego i rany klutej piersi lewej, które to obrażenia ciała skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem narządu funkcji ciała na okres powyżej siedmiu dni w rozumieniu art.157 § 1 k.k., lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na postawę pokrzywdzonej, postawę D. S. (1), jak też udzieloną W. M. (1) pomoc medyczną

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.148 § 2 pkt 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.280 § 2 k.k. w zb. z art.157 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.

II. w dniu 17 grudnia 2019 roku w mieszkaniu bloku przy ul. (...) w W., w związku z usiłowaniem dokonania rozboju na osobie W. M. (1), działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia D. S. (1) usiłował dokonać zabójstwa w/wym. w ten sposób, że zadał pokrzywdzonemu co najmniej trzy ciosy nożem w brzuch, szyję i plecy, powodując obrażenia ciała w postaci rany ciętej szyi po stronie prawej z uszkodzeniem mięśnia (...) i przecięciem żyły szyjnej, rany klutej grzbietu po stronie prawej oraz penetrującej rany klutej brzucha, z przedziurawieniem obu ścian żołądka i krwotokiem do jamy brzusznej skutkujących wstrząsem i ostrą niewydolnością oddechową, które to obrażenia ciała skutkowały chorobą realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art.156 § 1 pkt 2 k.k., lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na postawę pokrzywdzonego, postawę W. M. (1), jak też udzieloną D. S. (1) pomoc medyczną

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.148 § 2 pkt 2 k.k. w zb. z art.156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.

I. Oskarżonego M. B. w ramach czynu zarzuconego w pkt I uznaje za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2019 roku w mieszkaniu bloku przy ul. (...) w W., działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia W. M. (1), usiłował dokonać zabójstwa w/wym. w ten sposób, że w trakcie usiłowania dokonania rozboju na w/wym. pokrzywdzonej, podczas którego posługiwał się nożem, zadał W. M. (1) co najmniej cztery ciosy nożem w okolice szyi i ramienia,

powodując obrażenia ciała w postaci rany ciętej powłok szyi po stronie lewej, rany klutej szyi po stronie prawej z odmą i krwiakiem w tkankach szyi i śródpiersia, krwiakiem w zachyłku gruszkowatym gardła, rany klutej ramienia prawego i rany klutej piersi lewej, które to obrażenia ciała skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej siedmiu dni w rozumieniu art.157 § 1 k.k., lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na postawę pokrzywdzonej, postawę D. S. (1) tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.148 § 2 pkt 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.280 § 2 k.k. w zb. z art.157 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.14 § 1 k.k. w zw. z art.148 § 2 pkt 2 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. wymierza M. B. karę 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art.46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego M. B. na rzecz W. M. (1) kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

III. Oskarżonego M. B. w ramach czynu zarzucanego w pkt II uznaje za winnego, tego, że w dniu 17 grudnia 2019 roku w mieszkaniu bloku przy ul. (...) w W., w związku z usiłowaniem dokonania rozboju na osobie W. M. (1), działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia D. S. (1) usiłował dokonać zabójstwa w/wym. w ten sposób, że zadał pokrzywdzonemu co najmniej trzy ciosy nożem w brzuch, szyję i plecy, powodując obrażenia ciała w postaci rany ciętej szyi po stronie prawej z uszkodzeniem mięśnia (...) i przecięciem żyły szyjnej, rany klutej grzbietu po stronie lewej oraz penetrującej rany klutej brzucha, z przedziurawieniem obu ścian żołądka i krwotokiem do jamy brzusznej skutkujących wstrząsem i ostrą niewydolnością oddechową, które to obrażenia ciała skutkowały chorobą realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art.156 § 1 pkt 2 k.k., lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na postawę pokrzywdzonego, postawę W. M. (1), jak też udzieloną D. S. (1) pomoc medyczną tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.148 § 2 pkt 2 k.k. w zb. z art.156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.14 § 1 k.k. w zw. z art.148 § 2 pkt 2 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. wymierza M. B. karę 14 (czternastu) lat pozbawienia wolności,

IV. Na podstawie art.46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego M. B. na rzecz D. S. (1) kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

V. Na podstawie art.85 § 1 k.k., 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24.06.2020 r. w zw. z art.4 § 1 k.k. orzeka wobec M. B. karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności,

VI. Na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 8 stycznia 2020 r. godz. 20:10 do dnia 28 stycznia 2020 r. godz. 20:10, od dnia 2 lutego 2020 r. godz. 20:10 do dnia 21lutego 2020 r. godz. 20:10 i od dnia 12 lipca 2020 godz.20:10 do dnia 14 lipca 2020 r.,

VII. Na podstawie art.230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie Drz k. 326 pod poz. 1239/20, 1244/20 zwraca M. B., pod poz. 1240/20, 1241/20, 1243/20 zwraca D. S. (1),

VIII. Na podstawie art.44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych na k.326 pod poz.1242/20,

IX. Zwalnia oskarżonego od kosztów procesu w sprawie, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XVIII K 107/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. B.	Czyny z punktu I i II aktu oskarżenia (punkt I i III wyroku)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Pokrzywdzona W. M. (1) świadczyła usługi seksualne w lokalu mieszkalnym nr (...) przy ul. (...).	zeznania W. M. (1)	k. 57-58, t. I	
Oskarżony M. B. postanowił napaść na W. M. (1) i ją okraść. W tym	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.	k. 170-172, t. I, k. 435-436, t. III,	

<p>celu, za pośrednictwem telefonu o numerze (...), umówił się na spotkanie z W. M. (1) w dniu 17 grudnia 2019 r., w lokalu, w którym pokrzywdzona przyjmowała klientów. M. B. dzwonił do W. M. (1) o godz.21:33, a następnie o godz.22:06.</p> <p>Do kontaktów z klientami W. M. (1) używała telefonu o numerze (...).</p> <p>M. B. przyszedł na umówione spotkanie ok. godz. 22:11. Już wówczas miał ze sobą nóż, który wcześniej zabrał z samochodu zaparkowanego w jego miejscu zamieszkania. Przed wizytą u pokrzywdzonej oskarżony zmienił kurtkę na czerwoną.</p> <p>Podczas pierwszej wizyty oskarżony nie zdecydował się napaść na W. M. (1), skorzystał z usług seksualnych W. M. (1) i około godz. 22:27 opuścił lokal.</p>		<p>k. 181-182, t. I, k. 338-339, t. II, k. 435-437, t. III,</p>	
<p>zeznania świadka W. M. (1)</p>	<p>k. 57-58, t. I,</p>		
<p>opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań genetyki sądowej</p>	<p>k. 319-324, t. II,</p>		
<p>protokół oględzin telefonu komórkowego</p>	<p>k. 75-79, t. I,</p>		

protokół oględzin telefonu komórkowego	k. 75-79, t. I,		
	wykaz połączeń tel. nr (...), nr (...)	k. 209a, t.II, k.220-223 t.II,	
<p>Po pierwszej wizycie oskarżony M. B. ponownie kontaktował się z pokrzywdzoną W. M. (1) za pośrednictwem wiadomości SMS, poczynawszy od godz.22:30. Oskarżony i pokrzywdzona wymienili kilka wiadomości i umówili się na jeszcze jedno spotkanie tego samego dnia. Ostatnią wiadomość do pokrzywdzonej oskarżony wysłał o godz. 23:23. Na tę wiadomość pokrzywdzona odpowiedziała o godz. 23:25.</p>	<p>protokół oględzin telefonu komórkowego wykaz połączeń tel. nr (...), nr (...)</p>	<p>k. 75-79, t. I, k. 209a, t.II, k.220-223 t.II,</p>	
<p>Oskarżony pojawił się ponownie w lokalu mieszkalnym nr (...) przy ul. (...) w dniu 17 grudnia 2020 r. ok. godz. 23:30. Zanim M. B. wrócił do mieszkania, chodził po osiedlu. Oskarżony przez cały czas miał ze sobą nóż. Zgodnie z zapisami zawartymi na kamerach monitoringu, za drugim razem oskarżony przebywał w wymienionym lokalu ok. 3 minuty.</p> <p>Oskarżony wszedł do mieszkania, a następnie zdjął buty. Gdy pokrzywdzona odwróciła</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.</p>	<p>k. 170-172, t. I, k. 435-436, t. III, k. 181-182, t. I, k. 338-339, t. II, k. 435-437, t. III,</p>	

się do niego tyłem, chcąc pójść przed nim do pokoju, oskarżony zaatakował ją, chwytając ją od tyłu, obejmując jedną ręką za szyję, w ten sposób, że miała podciągniętą głowę do góry i przykładając jej do szyi nóż, który trzymał w prawej ręce. Powiedział do niej „dawaj kasę”

W. M. (1) próbowała uwolnić się z uścisku i zaczęła wzywać pomocy, wówczas oskarżony zadał jej ciosy nożem, powodując ranę kłutą szyi po stronie prawej z odmą i krwakiem w tkankach szyi i śródpiersia, krwakiem w zachyłku gruszkowatym gardła, ranę kłutą ramienia prawego i ranę kłutej piersi lewej.

Krzyki W. M. (1) usłyszał pokrzywdzony D. S. (1), który przebywał w sąsiednim pokoju. D. S. (1) wyszedł ze swojego pokoju, żeby zobaczyć, co się dzieje. Nie miał przy sobie żadnych narzędzi, którymi ewentualnie mógłby obezwładnić napastnika.

Oskarżonego zaskoczyła obecność mężczyzny w mieszkaniu. Widząc D. S. (1), oskarżony przeciągnął ostrzem noża po szyi W. M. (1), powodując u niej ranę ciętą powłok szyi po stronie lewej z odmą i krwakiem w tkankach szyi i śródpiersia, krwakiem w zachyłku gruszkowatym gardła, a następnie

odepchnął W. M. (1) i szybki krokiem podszedł w kierunku D. S. (1). D. S. (1) również podszedł do oskarżonego. M. B. zadał mu trzy ciosy nożem powodując u pokrzywdzonego: ranę ciętą szyi po stronie prawej z uszkodzeniem mięśnia (...) i przecięciem żyły szyjnej zewnętrznej, ranę ciętą grzbietu po stronie lewej w okolicy łopatki oraz penetrującą ranę kłutą brzucha w lewym śródbrzuszu, z przedziurawieniem obu ścian żołądka i krwotokiem do jamy brzusznej, skutkujących wstrząsem i ostrą niewydolnością oddechową.

W czasie gdy oskarżony M. B. zaatakował D. S. (1), W. M. (1) otworzyła drzwi mieszkania i wybiegła z niego na klatkę schodową, wzywając pomocy.

Gdy M. B. usłyszał krzyki W. M. (1), wybiegł z lokalu, pozostawiając w nim buty, a następnie, w drodze do domu wyrzucił nóż i telefon komórkowy, z którego kontaktował się z pokrzywdzoną.

W. M. (1) zadzwoniła pod numer 112, informując o sytuacji i wzywając pomoc medyczną

zeznania świadka W. M. (1)

k. 28-29, t. I,

k. 57-58, t. I,

	k. 142-143, t. I, k. 310-311, t. II, k. 438-441, t. III,	
zeznania świadka D. S. (1)	k. 90-101, t. I, k. 149-150, t. I, k. 441-443, t. III,	
protokół oględzin miejsca	k. 4-5, t. I, k. 38-52, t. I, k. 86-91, t. I,	
protokół oględzin osoby	k. 26-27, t. I, k. 53-56, t. I,	
protokół oględzin rzeczy (zapis monitoringu)	k. 115-122, t. I,	
informacja z przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej	k. 163, t. I,	
opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań genetyki sądowej	k. 319-324, t. II,	
ustna opinia biegłego A. Z.	k. 443-445, t. III	
protokół oględzin rzeczy	k. 9-11, t. I,	
sprawozdanie z badań genetycznych	k. 249-268, t. II,	
opinia sądowo-lekarska	k. 233-234, t. II,	
opinia sądowo-lekarska	k. 203-204, t. II, załącznik do akt sprawy	

<p>Dokumentacja medyczna W. M. (1)</p> <p>Dokumentacja medyczna D. S. (1)</p>	<p>załącznik do akt sprawy</p>		
<p>Odniesione przez pokrzywdzoną W. M. (1) obrażenia w postaci: rany klutej szyi po stronie prawej z odmą i krwiakiem w tkankach szyi i śródpiersia, krwiakiem w zachyłku gruszkowatym gardła,, rany ciętej powłok szyi po stronie lewej, rany klutej ramienia prawego i rany klutej piersi lewej, skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.</p>	<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>k. 203-204, t. II,</p>	
<p>Odniesione przez pokrzywdzonego D. S. (1) obrażenia ciała w postaci: rany ciętej szyi po stronie prawej z uszkodzeniem mięśnia (...) i przecięciem żyły szyjnej zewnętrznej, rany klutej grzbietu po stronie lewej oraz penetrującej rany klutej brzucha, z przedziurawieniem obu ścian żołądka i krwotokiem do jamy brzusznej, skutkujących wstrząsem i ostrą niewydolnością oddechową, skutkowały chorobą realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k.</p>	<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>k. 233-234, t. II,</p>	

M. B. został zatrzymany w dniu 8 stycznia 2020 r.	protokół zatrzymania osoby	k. 136, t. I	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. B.	Czyny z punktu I i II aktu oskarżenia (punkt I i III wyroku)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Powstanie ran u pokrzywdzonych, bez aktywnego udziału oskarżonego, w wyniku szamotaniny między nimi a oskarżonym M. B..	zeznania świadka W. M. (1)	k. 28-29, t. I, k. 57-58, t. I, k. 142-143, t. I, k. 310-311, t. II, k. 438-441, t. III,	
zeznania świadka D. S. (1)	k. 90-101, t. I, k. 149-150, t. I, k. 441-443, t. III,		
ustna opinia biegłego A. Z.	k. 443-445, t. III		
Zaatakowanie oskarżonego przez pokrzywdzonego D. S. (1)	zeznania świadka W. M. (1)	k. 28-29, t. I, k. 57-58, t. I, k. 142-143, t. I, k. 310-311, t. II, k. 438-441, t. III,	

zeznania świadka D. S. (1)	k. 90-101, t. I, k. 149-150, t. I, k. 441-443, t. III,		
1. Ocena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1 1.1.2. (w zakresie zeznań pokrzywdzonych W. M. (1), D. S. (1) oraz opinii biegłego A. Z.)	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w zakresie w jakim znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym za wiarygodny, w tym w zeznaniach pokrzywdzonych W. M. (1) i D. S. (1). Nie ma podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim podaje motywy, które nim początkowo kierowały, gdy umawiał się na spotkanie z pokrzywdzoną, tj., że znajdował się w trudnej sytuacji materialnej i chciał ją tylko okraść. Niewątpliwie oskarżony udając się do mieszkania pokrzywdzonej nie planował dokonania zbrodni zabójstwa, a zarzuconych mu czynów dopuścił się pod wpływem impulsu i przebiegu samego zdarzenia, który jednak nie jest	

		wiarygodnie opisywany przez oskarżonego, o czym będzie szerzej mowa w punkcie 2.2. uzasadnienia.
zeznania W. M. (1)	<p>Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań świadka W. M. (1) w zakresie istotnym dla odpowiedzialności karnej oskarżonego M. B.. Są one bowiem logiczne, konsekwentne oraz spójne w zakresie przebiegu samego zdarzenia z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka D. S. (1) oraz pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, w tym w szczególności opinią biegłego A. Z..</p> <p>Oceniając zeznania W. M. (1) Sąd miał na uwadze, że składając zeznania po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym, pokrzywdzona podała, że zaprosiła oskarżonego do swojego mieszkania, gdyż chciała kupić od niego telefon, a następnie, na dalszym etapie postępowania zmieniła swoje zeznania w tym zakresie, podając, że w dniu zdarzenia oskarżony korzystał z jej usług seksualnych i taki miał być cel jego wizyt. Nie wpływa to jednak na wiarygodność jej zeznań. Pokrzywdzona bowiem wyjaśniła racjonalnie powód ich zmiany, podnosząc, że na początku wstydziła się powiedzieć</p>	

prawdę i bała się, że bliskie jej osoby dowiedzą się, czym faktycznie się zajmuje.

Jest to jedyna istotna zmiana w zeznaniach pokrzywdzonej. Co do samego przebiegu inkryminowanego zdarzenia zeznania pokrzywdzonej były konsekwentne i brak jest podstaw do pozbawienia ich wartości dowodowej. Oczywiście zeznania pokrzywdzonej przed sądem są bardziej szczegółowe co do przebiegu zdarzenia, jednakże wiarygodne jest stwierdzenie świadka k.442, że w trakcie przesłuchania policjanci nie była przesłuchiwana tak szczegółowo. Fakt, że pokrzywdzona W. M. (1) relacjonując przebieg zdarzenia zaprzeczyła by oskarżony zażądał pieniędzy w ocenie sądu wynika z tego, że świadek zszokowana zachowaniem oskarżonego, chwyceniem za szyję i przyłożeniem noża mogła nie zapamiętać tego, koncentrując się na bezpośredniej fizycznej agresji ze strony M. B..

zeznania świadka D. S. (1)

Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań świadka D. S. (1). Są one bowiem logiczne, konsekwentne oraz spójne z uznanymi za wiarygodne zeznaniami W. M. (1) oraz pozostałym materiałem dowodowym uznanym

	<p>przez Sąd za wiarygodny. W ocenie sądu nie podważa wiarygodności jego zeznań to, że świadek zeznał, że w dniu zdarzenia nie spożywał alkoholu k.442, a z dokumentacji lekarskiej sporządzonej podczas jego leczenia wynika, że w krwi pobranej od niego w dniu 18.12.2019 r. stwierdzono 2,4‰ etanolu. Jest to kwestia drugorzędna i w żaden sposób nie podważa kluczowego ustalenia, że to M. B. zadał ciosy nożem D. S. (1).</p>	
ustna opinia biegłego A. Z.	<p>Sąd podzielił wnioski zwarte w ustnej opinii biegłego złożonej na rozprawie głównej w dniu 10 lipca 2020 r., dotyczącej mechanizmu powstania ran oraz charakteru obrażeń u pokrzywdzonych, albowiem opinia była wiarygodna, kompletna sporządzona przez specjalistę w oparciu o wiedzę fachową i z zachowaniem reguł sztuki.</p>	
opinie	<p>Sąd podzielił wnioski zawarte w sporządzonych w niniejszej sprawie opiniach sądowno-lekarskich o obrażeniach odniesionych przez pokrzywdzonych W. M. (1) i D. S. (1) (zastrzeżeniem zmian co do położenia rany klutej szyi u W. M. (1) oraz rany klutej grzbietu u D. S. (1), wynikających z dokumentacji medycznej pokrzywdzonych), opinii</p>	

	<p>(...) oraz opinii wydana na podstawie przeprowadzonych badań genetyki sądowej, albowiem są wiarygodne, kompletne zostały sporządzone w sposób prawidłowy i fachowy w oparciu o wiedzę specjalistyczną i z zachowaniem reguł sztuki.</p>	
Opinia sądowo-psychiatryczna	<p>Sąd podzielił wnioski zawarte w sporządzonej w niniejszej sprawie opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego M. B., albowiem opinia jest stanowcza, wiarygodna, kompletna, została sporządzona w sposób prawidłowy i fachowy, w oparciu o wiedzę specjalistyczną i z zachowaniem reguł sztuki. Biegli dysponowali informacjami o schorzeniach oskarżonego i uwzględnili je w wydanej opinii. O wartości dowodowej opinii nie przesądza fakt, że została ona sporządzona bez uprzedniej obserwacji sądowo-psychiatrycznej oskarżonego, albowiem nie jest to warunkiem koniecznym wydania opinii. Biegli wydali opinię stanowczą i jednoznaczną. Nie zgłosili konieczności przeprowadzenia obserwacji, co świadczy o tym, że materiał którym dysponowali był wystarczający do wydania pełnej opinii, a obserwacja była zbędna.</p>	

<p>Protokoły zatrzymania, oględzin, informacja przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej, sprawozdanie z badań genetycznych</p>	<p>Sąd podzielił również wnioski zawarte w sporządzonych w niniejszej sprawie protokołach zatrzymania, oględzin miejsca rzeczy i osoby, jak również w informacji z przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej i sprawozdania z badań genetycznych. Dokumenty te zostały sporządzone w sposób prawidłowy, przez upoważnione do tego osoby, zaś ich treść nie była kwestionowana przez strony, dlatego sąd nie znalazł podstaw, by pozbawić je wartości dowodowej.</p>		
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B.</p>	<p>Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim opisuje on przebieg zdarzenia, wskazując przy tym na aktywny udział pokrzywdzonych i umniejszając swoją rolę w odniesionych przez nich obrażeniach. Niewątpliwie całe zdarzenie miało bardzo dynamiczny</p>	

przebieg, a oskarżonego zaskoczyła obecność w mieszkaniu jeszcze jednej osoby. jednak nie można zgodzić się z twierdzeniami oskarżonego, że rany powstały w trakcie szamotaniny i w zasadzie bez jego aktywnego udziału, bowiem przeczą temu zeznania pokrzywdzonych, a także wydana w niniejszej sprawie ustna opinia biegłego A. Z.. Po wejściu do mieszkania oskarżony chwycił pokrzywdzoną W. M. (1) w sposób, który miał uniemożliwić jej obronę, i przystawił jej do szyi nóż. Pokrzywdzona próbowała się bronić i uwolnić z uścisku. Jej postawa zaskoczyła oskarżonego, który nie spodziewał się oporu. Drugą rzeczą, która zaskoczyła oskarżonego była obecność w mieszkaniu D. S. (1). Nawet przy dynamicznym przebiegu zdarzenia, nie można przyjąć, aby pokrzywdzeni sami nadziewali się na nóż jedynie trzymany przez oskarżonego. Z opinii biegłego A. Z. wynika, że teoretycznie możliwe byłoby spowodowanie części ran na skutek „nadziania się” pokrzywdzonych przy silnym trzymaniu narzędzia ostrokończego przez oskarżonego i wrywaniu się W. M. (przy ranie ciętej szyi) i powstaniu rany brzucha u D.

S.. Trudno jednak z punktu widzenia logiki i doświadczenia życiowego przyjąć, że pokrzywdzeni sami wielokrotnie spowodowali u siebie obrażenia „nadziewając się” na nóż trzymany przez oskarżonego, bądź wrywając się, gdy W. M. miała przyciśnięty nóż do szyi. Wręcz przeciwnie, nawet przy bardzo dynamicznej akcji, pokrzywdzeni unikaliby kontaktu z nożem, wiedząc przecież, że jest to narzędzie, które może zagrażać ich życiu. Nawet przy przypadkowym kontakcie ciała z nożem, odsuwaliby się od niego, unikając zagłębienia ostrza w poszczególne części ciała. Za nieprawdopodobieństwem takiego mechanizmu spowodowania obrażeń ciała przemawia ich wielość. Jednocześnie przecież biegły wprost wykluczył udział pokrzywdzonych w powstaniu części ran. Na intencjonalne działanie oskarżonego biegły A. Z. wskazywał w przypadku rany ciętej szyi i rany grzbietu D. S. (1) oraz rany klutej szyi W. M. (1).

Przede wszystkim jednak zeznania pokrzywdzonych świadczą o tym, że oskarżony zadając ciosy nożem spowodował u nich obrażenia ciała. Zadanie ciosu nożem przez oskarżonego D. S.

		<p>(1) w brzuch widziała pokrzywdzona W. M. (1) (k.438-439). Z jej zeznań również wynika, że oskarżony „przejechał”, „pociągnął nożem po szyi” (k.438) powodując u niej ranę ciętą szyi. Również D. S. (1) zeznał, że było kilka ciosów, przy czym pierwszy „chyba poszedł na szyję” (k.441).</p> <p>Nie można również przyjąć, aby to pokrzywdzony D. S. (1) zaatakował oskarżonego M. B., przeczą temu wiarygodne zeznania pokrzywdzonych.</p> <p>Wychodząc ze swojego pokoju, D. S. (1) nie widział, co się dzieje na zewnątrz, początkowo nie widział nawet, że oskarżony posługuje się nożem. To oskarżony, zaskoczony obecnością pokrzywdzonego, spanikował, zadał pokrzywdzonej W. M. (1) ranę ciętą szyi i zaatakował Pokrzywdzonego D. S. (1).</p> <p>Z uwagi na powyższe Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego we wskazanym zakresie, uznając je za przyjętą przez niego linię obrony, mającą na celu umniejszenie jego odpowiedzialności za zarzucone mu czyny.</p>	
<p>zeznania świadka A. S. (k. 313-314, t. II; 445-446, t. III)</p>	<p>Świadek jest partnerką życiową oskarżonego i nie ma wiedzy o zdarzeniach stanowiących przedmiot rozpoznania</p>		

	w niniejszej sprawie. Oskarżony powiedział świadkowi, że w dniu 17 grudnia 2020 r. został napadnięty, na skutek czego doznał rany na dłoni i wrócił do domu bez butów.		
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I i III	M. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd uznał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona czynów zabronionych o kwalifikacji prawnej zgodnej z przyjętą w akcie oskarżenia. Skazując oskarżonego Sąd dokonał jedynie zmian w opisach czynów zarzuconych oskarżonemu w zakresie opisu ran powstałych u pokrzywdzonych na skutek ataku oskarżonego, które błędnie zostały opisane przez Prokuratora, a które to zmiany wynikały z dokumentacji medycznej pokrzywdzonych. Nadto w opisie czynu zarzuconego			

oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia (przypisanego w punkcie I wyroku) Sąd wyeliminował udzieloną W. M. (1) pomoc medyczną jako przyczynę nieosiągnięcia przez oskarżonego skutku w postaci jej śmierci, albowiem obrażenia pokrzywdzonej nie były tego rodzaju, aby zagrażały jej życiu i mogły skutkować jej śmiercią w przypadku, gdyby pomoc lekarska nie została jej udzielona. Skutek w postaci śmierci pokrzywdzonej nie nastąpił jedynie z uwagi na jej postawę oraz zachowanie pokrzywdzonego D. S. (1).

Oceniając zachowanie oskarżonego stwierdzić należy, że niewątpliwie nie udał się on do pokrzywdzonej W. M. (1) z zamiarem dokonania zabójstwa wymienionej. Początkowo oskarżony chciał jedynie okraść pokrzywdzoną i w celu zmuszenia jej do uległości zabrał ze sobą nóż. Nie dokonał tego podczas pierwszej wizyty u pokrzywdzonej. Skorzystał wówczas z jej usług seksualnych i opuścił zajmowany przez nią lokal. Z zamiarem dokonania rozbójcu na pokrzywdzonej oskarżony jeszcze tego samego dnia powrócił do mieszkania, w którym pokrzywdzona świadczyła usługi seksualne. W momencie gdy

pokrzywdzona odwróciła się do niego plecami, oskarżony przystąpił do ataku, chwytając pokrzywdzoną i przystawiając jej do szyi nóż. Zaskoczony oporem stawianym przez W. M. (1), która zaczęła mu się wrywać i krzyczeć, wzywając pomocy, chcąc obezwładnić pokrzywdzoną, oskarżony zadał ciosy nożem w miejsca na ciele pokrzywdzonej, które z uwagi na ułożenie jej ciała w stosunku do ciała oskarżonego oraz w stosunku do ręki, w której oskarżony trzyma nóż, są dla niego najłatwiej dostępne tj. ramię, szyję i pierś. Nadto oskarżonego zaskoczył obecność w mieszkaniu D. S. (1). W momencie gdy D. S. (1) opuścił swój pokój i wyszedł na korytarz, oskarżony zadał pokrzywdzonej ranę ciętą szyi, poprzez przesunięcie po szyi pokrzywdzonej noża i rzucił pokrzywdzoną na ziemię, a następnie zaatakował D. S. (1) i zadał mu ciosy nożem w brzuch, szyję i plecy. Dopiero, gdy oskarżony usłyszał krzyki W. M. (1) na klatce schodowej, odstąpił od dalszych działań i wybiegł z mieszkania pozostawiając w nim buty.

Zdarzenie miało dynamiczny przebieg i niewątpliwie oskarżonego zaskoczył i zdenerwował

opór pokrzywdzonej oraz obecność w mieszkaniu D. S. (1). Mimo, że oskarżony nie przyszedł do mieszkania pokrzywdzonej z zamiarem zabójstwa, zamiar taki pojawił się nagle pod wpływem rozwoju sytuacji, przy czym był to zamiar ewentualny, co oznacza, że oskarżony nie chciał popełnić tego czynu, jednak przewidywał realną możliwość jego popełnienia i na to się godził.

W orzecznictwie podkreśla się, że o istnieniu zamiaru zabójstwa w ogóle, a także o postaci tego zamiaru można wnioskować przede wszystkim na podstawie dokładnej analizy strony przedmiotowej konkretnego czynu. Elementy te są najbardziej uchwytnymi i widocznymi właściwościami działania sprawcy. Okoliczności zdarzenia, rodzaj użytego narzędzia, umiejscowienie i ilość ciosów, siła, z jaką sprawca je zadaje, sposób działania, zatem uzewnętrznione przejawy zachowania się sprawcy stanowią istotne parametry ustalania umyślności po stronie sprawcy i jej postaci (SA w Łodzi w wyroku z dnia 31 maja.2000 r., III AKa 70/00, Prok. i Pr. 2001, Nr 6, poz. 19). O ile samo użycie noża nie przesądza o zamiarze to należy wziąć pod rozwagę

okoliczności zdarzenia, rodzaj narzędzia, a nade wszystko miejsce na ciele człowieka, w które godził sprawca (tak SN w postanowieniu z dnia 29 maja 2018 r., sygn. II KK 149/18, Legalis nr 1793763). W przedmiotowej sytuacji M. B. w przypadku W. M. (1) godził niebezpiecznym narzędziem w postaci noża w newralgiczną dla życia część ciała – szyję. Jest to oczywiste dla każdego, że zadanie ran w tę część ciała może skutkować śmiercią ofiary. Potwierdzeniem tego są stwierdzenia biegłego A. Z., że wszelkie rany szyi i okolic szyi stanowią narażenie życia (k.443). W przypadku pokrzywdzonego D. S. (1) oskarżony również godził nożem w takie newralgiczne części ciała w newralgiczne z punktu widzenia życia części ciała – brzuch, mostek i szyję oraz poniżej łopatk, przy czym zadał co najmniej trzy tak niebezpieczne ciosy nożem. O niebezpiecznym charakterze użytego przez M. B. narzędzia świadczy długość jego ostrza. Jakkolwiek użytego noża nie udało się zabezpieczyć to biegły A. Z. wobec tego, że u D. S. (1) doszło do przebicia obu ścian żołądka długość ostrza oszacował na 10-12 cm (k.444).

Okoliczności zdarzenia świadczą o tym, że

oskarżony działał z nagłym ewentualnym zamiarem zabójstwa. Zgodzić należy się z oskarżonym, że nieprzewidziany przez niego przebieg zdarzenia spowodował, że wpadł on w panikę, jednak mimo to nie musiał uciekać się do użycia noża w taki sposób, w jaki to uczynił. Układ mieszkania wynikający z protokołu oględzin (k. 38-39v) jak również opisywane przez pokrzywdzonych i oskarżonego umiejscowienie uczestników zdarzenia w mieszkaniu, wskazuje, że oskarżony cały czas miał drzwi za sobą i nie miał do nich utrudnionego dostępu, nie było przeszkód, aby opuścić mieszkanie. Musiał jedynie pokonać zabezpieczenie w postaci odciążenia zasuw na drzwiach. Oskarżony w zasadzie uniemożliwił pokrzywdzonej jakkolwiek atak na jego osobę. Gdy sytuacja wymknęła mu się spod kontroli, mógł odepchnąć pokrzywdzoną i wyjść z lokalu, tak samo mógł się zachować, gdy ze swojego pokoju wyszedł pokrzywdzony D. S. (1). W tym miejscu wskazać należy, że to nie D. S. (1) zaatakował oskarżonego. To oskarżony zaatakował pokrzywdzonego, który wychodząc z pokoju nie wiedział, co się dzieje na korytarzu, a początkowo nie widział nawet, że

oskarżony trzyma w ręku nóż. Oskarżony zaatakował D. S. (1) i wbił mu nóż w brzuch, co dostrzegła pokrzywdzona W. M. (1). Wykluczyć należy przy tym przypadkowość ran i ich odniesienie przez pokrzywdzonych bez aktywnego udziału oskarżonego, w czasie próby obrony ze strony pokrzywdzonych, "szamotaniny" z oskarżonym. Zdaniem biegłego A. Z. trudno bowiem jest o przyjęcie, że rany klute powstały w wyniku nadziania się pokrzywdzonych na nóż, wymagane było intencjonalne działanie oskarżonego. Podobnie biegły ocenił ranę klutej szyi u pokrzywdzonej W. M. (1), podnosząc, że trudno dopatrywać się aktywnego udziału pokrzywdzonej w jej powstaniu (k. 444). Oskarżony M. B. zadał najpierw ciosy nożem pokrzywdzonej W. M. (1), a godząc w takie miejsca na ciele pokrzywdzonej jak pierś czy szyja, nawet ze średnią siłą, jak wskazuje biegły A. Z., musiał liczyć się z tym, że może uszkodzić narządy ciała ważne dla jej życia, a tym samym spowodować jej śmierć. Ostatnią raną, którą oskarżony zadał pokrzywdzonej była rana cięta szyi jaką spotyka się przy próbie poderżnięcia gardła, a która może być niezwykle groźna dla życia

człowieka. Dodatkowo o zamiarze ewentualnym zabójstwa pokrzywdzonej W. M. (1) świadczy późniejsze zachowanie oskarżonego względem pokrzywdzonego D. S. (1). D. S. (1) nie atakował oskarżonego, nie miał przy sobie żadnego narzędzia, które mogłoby zagrażać oskarżonemu. W momencie, gdy oskarżony zorientował się, że nie jest w mieszkaniu sam z pokrzywdzoną, mógł jeszcze odstąpić od dalszych działań i uciec. Tymczasem oskarżony zadaje pokrzywdzonej ranę ciętą szyi, odrzuca pokrzywdzoną na podłogę i atakuje D. S. (1). Również w przypadku pokrzywdzonego godzi w newralgiczne punkty na jego ciele, tj. brzuch, szyję. Przy czym w przypadku D. S. (1) dochodzi do spowodowania znacznie cięższych skutków dla zdrowia pokrzywdzonego, jedynie dzięki pomocy lekarskiej nie dochodzi do zgonu D. S. (1). Również w tym wypadku należy wykluczyć przypadkowość powstania ran, trudno bowiem przyjąć, aby pokrzywdzony D. S. (1) sam nadział się na nóż, zresztą przeczą temu zeznania pokrzywdzonej W. M. (1), która widziała jak oskarżony zadaje D. S. (1) cios nożem w brzuch. Oskarżonego od dalszych działań powstrzymuje dopiero zachowanie

pokrzywdzonej W. M. (1) bowiem gdy słyszy jej krzyki na klatce schodowej, wybiega z mieszkania.

Nie ulega wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w późniejszej fazie zdarzenie - sposób jego działania w stosunku do D. S. (1), gdzie M. B. trzykrotnie zadaje cios nożem w części ciała, w których znajdują się narządy istotne z punktu widzenia życia pokrzywdzonego, a więc działa, godząc się z możliwością spowodowania jego zgonu ma pośrednio znaczenie również dla oceny prawnej jego zachowania w stosunku do W. M. (1), u której spowodował mniej poważne obrażenia ciała. Skoro w późniejszej części zdarzenia oskarżony działa w sposób tak drastyczny i agresywny w stosunku do kolejnej osoby, mając świadomość możliwości spowodowania jej zgonu i godząc się na to, to również jego wcześniejsze zachowania wobec W. M. (1), poprzedzające atak na D. S., polegające na zadawaniu ciosów nożem w szyję musi być ocenione jako działanie w zamiarze ewentualnym pozbawienia jej życia. Podkreślić należy, że oskarżony jak wynika z zeznań pokrzywdzonej ranę ciętą szyi spowodował, widząc pojawienie się D. S. (1), po czym odepchnął

ją zaatakował w opisany wyżej sposób D. S. (1).

Skutek w postaci śmierci pokrzywdzonej W. M. (1) nie nastąpił jedynie na skutek jej postawy - opór stawiany napastnikowi oraz na skutek obecności w mieszkaniu D. S. (1), który wyszedł do pokrzywdzonej i oskarżonego, odwracając tym samym jego uwagę od pokrzywdzonej. Natomiast w przypadku pokrzywdzonego D. S. (1) skutek w postaci jego śmierci nie nastąpił z uwagi na opór, który on sam stawiał napastnikowi, postawę W. M. (1), która wezwała pomoc oraz udzieloną mu pomoc medyczną, pokrzywdzony bowiem znajdował się w ciężkim stanie, realnie zagrażającym jego życie, przez co też niemożliwe było jego przesłuchanie na początkowym etapie postępowania przygotowawczego.

Wyżej opisany przebieg zdarzenia, stanowiącego przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie, oraz zachowania oskarżonego niewątpliwie świadczą o tym, że oskarżony działał z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia W. M. (1) i D. S. (1), a nie jedynie spowodowania uszczerbku na ich zdrowiu.

Z uwagi na powyższe Sąd skazał oskarżonego za popełnione przez niego

czyny jak w punktach I i III sentencji wyroku.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. B.	I i II	I i II	<p>Za każdy z zarzuconych czynów jednostkowych Sąd był uprawniony do wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 12, kary 25 lat pozbawienia wolności albo kary dożywotniego pozbawienia wolności.</p> <p>Za wymierzeniem oskarżonemu kary 12 lat pozbawienia wolności za czyn zarzucony mu w punkcie I aktu oskarżenia oraz 14 lat pozbawienia wolności za czyn zarzucony mu w punkcie II aktu oskarżenia przemawiały następujące okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - znaczna społeczna szkodliwość obydwu zarzuconych oskarżonemu czynów, - uprzednia karalność oskarżonego (k. 274, t. II), - w stosunku do pokrzywdzonego D. S. (1) - charakter zadanych mu obrażeń, które realnie zagrażały życiu pokrzywdzonego, - fakt, że oskarżony nie działał z premedytacją

			<p>nie planował wcześniej popełnienia obydwu zbrodni,</p> <p>- działanie oskarżonego z zamiarem nagłym, ewentualnym, które charakteryzuje się innym stopniem społecznej szkodliwości niż działanie z zamiarem przemyślanym.</p>
M. B.	Vi VI	I i II	<p>Wymierzając oskarżonemu karę łączną, Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji. Za takim rozstrzygnięciem przemawiał fakt, że czyny, za które oskarżony został skazany zostały popełnione przez niego w ramach jednego zdarzenia czasowego, godziły w to samo dobro prawne, jednak zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 15 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w tej sprawie od dnia od dnia 8 stycznia 2020 r. godz. 20:10 do dnia 28 stycznia 2020 r. godz. 20:10, od dnia 2 lutego 2020 r. godz. 20:10 do dnia 21 lutego 2020 r. godz. 20:10 i od dnia 12 lipca 2020 godz.20:10 do dnia 14 lipca 2020 r., przy czym przerwy w zaliczonych okresach wynikają z wprowadzenia</p>

			oskarżonemu do wykonania kar orzeczonych w innych sprawach.
M. B.	II i IV	I i III	Mimo, że ani pokrzywdzeni, ani prokurator nie wnieśli o zastosowanie środka kompensacyjnego z art. 46 k.k., Sąd, korzystając z uprawnienia przewidzianego w tym przepisie, postanowił orzec od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych zadośćuczynienia w kwotach: 2.000 zł. dla pokrzywdzonej W. M. (1) oraz 10.000 zł. dla pokrzywdzonego D. S. (1). Przyznane zadośćuczynienia mają na celu choć częściowe naprawienie krzywdy wyrządzonej pokrzywdzonym przez oskarżonego. Kwoty zadośćuczynienia były miarkowane według negatywnych przeżyć pokrzywdzonych, które niewątpliwie były większe w przypadku pokrzywdzonego D. S. (1), który na skutek działania oskarżonego znalazł się w ciężkim stanie, zagrażającym życiu, wymagającym hospitalizacji.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. B.	VII	I i II	Na podstawie art. 230 § 2 Sąd stwierdzając zbędność dla postępowania niżej wymienionych przedmiotów zwrócił je osobom uprawnionym, tj. oskarżonemu M. B. - parę butów N. B. (poz. 1239/20) oraz należący do oskarżonego telefon komórkowy (poz. 1244/20), zaś pokrzywdzonemu D. S. (1) - poszwę (poz. 1240/20, ręcznik (poz. 1241/20) oraz podkoszulek (poz. 1243/20).
M. B.	VIII	I i II	Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek zabezpieczonej do sprawy prezerwatywy ze śladami biologicznymi oskarżonego.
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IX	<p>Za zwolnieniem oskarżonego od kosztów sądowych przemawiały następujące okoliczności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - orzeczona wobec oskarżonego bezwzględna, długoletnia kara pozbawienia wolności; - brak stałego źródła dochodu, majątku i oszczędności, - konieczność zapłaty na rzecz pokrzywdzonych zadośćuczynienia, orzeczonego w tej sprawie. 	
1.Podpis		